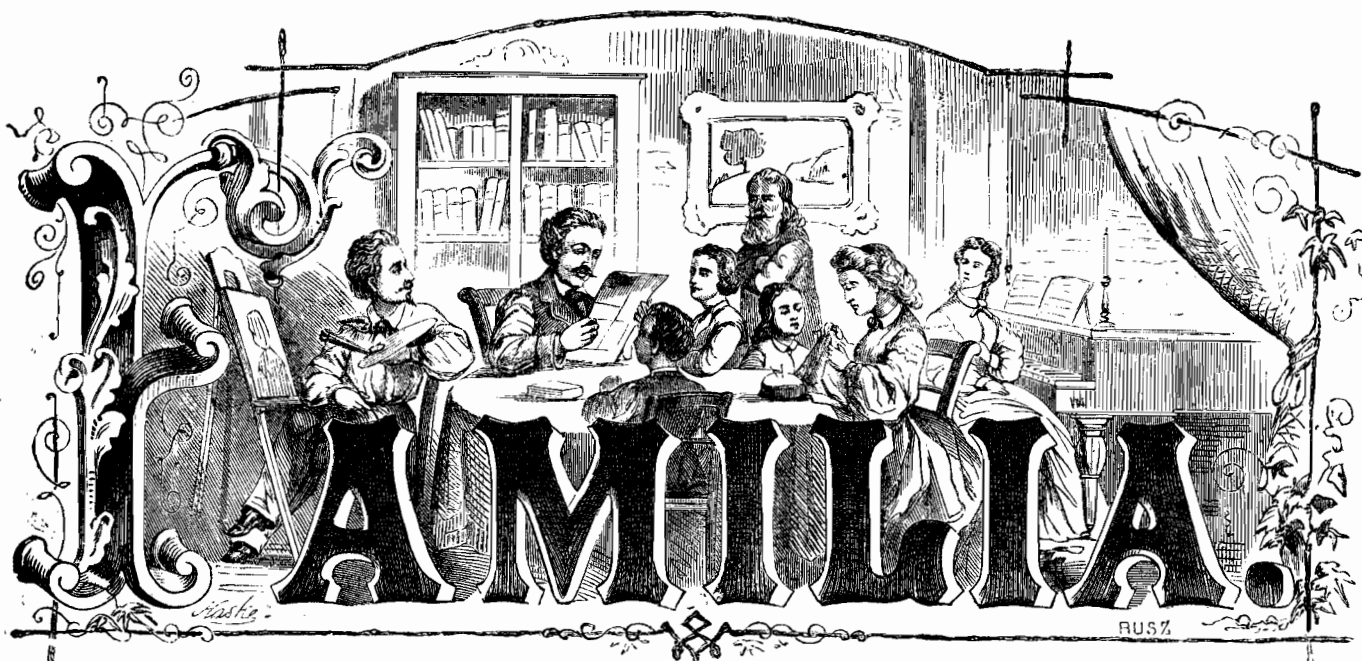

Beletristica, sciintie, arte, viétia sociala, moda.

Pest'a Domineca 1/13 jünü.	Va esi in fia-care domineca, cu portrete si alte ilustratiuni. In fia-care anu prenumerrantii capeta dóue tablouri pompóse.	Pretiu lu pentru Austri'a pe jan.—jun. 4 fl. pentru tablou 80 cr. Pentru Romani'a pe jan.—jun. unu galbenu, pentru tablou trei sfanti.	Nr. 22.	Cancelari'a redactiunii Strat'a lui Leopoldu Nr. 33, unde sunt a se adresá manuscriptele si banii de prenumeratiune.	Prenumeratiunile se potu face la tóte postele. Pentru Romani'a in librari'a dloru Socecu et comp. in Bucuresci.	Anulu V. 1869.
---	--	---	--------------------------	--	--	---

COPILA BELA...

Copila bela,
 Tu esti o perla
 Pe sinu de flori,
 Eu radiu de sóre,
 Ce 'n dalbe óre
 Te trecu prin nori.

Draga virgina,
 Tu esti o dîna,
 Angeru d'amoru,

Eu peregrinu
 Tie me'nohinu
 Si te adoru.

Tu esti o flóre
 Fermecatória,
 Flórea de doru.

Fluturu sunt eu,
 Pe sinulu teu
 Dorescu sê moriu.

I. C. Dragescu.

PREOTULU DIN MARNAS.

— Novela francesca. —

(Fine.)

„Ce este acolo?“ intrebà preotulu, aretandu spre punctulu acela.

„Acolo, — dîse Taricu standu — e unu misteriu, care ti-lu predau D.-tale pentru acea, ce mi-ai impartasîtu; acela e unu misteriu de religiune alu Saraceniloru din Marnas. Cundu aru

sci ei, cumca le-am vendutu misteriu lu, atunci nime nu m'ar poté aperi in contra resbunarei loru.“

Taricu statù pre unu momentu; apoi continuà:

„Inse eu mi-am perdutu dreptulu de a mai tainuî ceva facia cu D.-ta. Acestu coridoru, care duce pintre stancile de granitu, pune in legatura valea de Marnas cu cea de Anglade. Puntulu acelu luminos, care se vede acolo in departare, e misteriu lu sórelui. Acum de doi secli folosira parintii nostri acestu canalu misteriosu, cu scopu candu voru fi fôrte strentoriti de inimi — sê se póta retrage dintr'o vale intr'alta, si asié sê póta scapà.“

„Dar nivel'a acestoru dóue vâli — dîse preotulu dupa o recugetare scurta — e fôrte diferita. Marnas celu pucinu cu diece metre e mai susu, decâtu valea de Anglade.“

„Observatiunea Domniei-tale e fôrte drépta. Inse D.-ta ai potutu observá si acea, câ fundamentulu acestui canalu e pré cepisiu, asié in câtu usile amendóue sunt in acela-si gradu a nivelei adeca din amendóue partile se deschidu in fundulu valei.“

Preotulu nu respunse nimicu; indata i-se concepù unu cugetu. Casualitatea, séu mai bine provedinti'a se pareá, câ-i vine intru ajutoriu la implinirea datorintiei lui.

artistulu infuriatu incepuse a privi pre ploce, si a mesurá cu ochii departearea intre dinsii, — si grabi la Dumas cui apoi spuse cum a patitu. Dumas raspunse suridiendu: „Se pare, cá asié a decisu dieii, ca asta sér'a sê cadu cu totulu.“ Cortin'a se aredicá; Dumas dintr'o logia asteptá cu paciintia aceea, ce trebuia sê se intemple. — Kean a pasitu nainte si se întorse cátra o logia de rangulu primu si cu o vóce teribila a tienutu unu monologu lungu logei cu care sta vis a vis, unde „inimicii lui s'au incuibatu“ unde „nisuescu pentru perirea lui“ unde „lu-intituléza de betívu.“ Dumas a facutu sgomotu si strigá ca sê-lu alunge de pe scena, sê „nu-lu lase sê vorbésca mai departe cá-ci e nebulu, vatemala in publicu.“ Inse artistulu nu s'a confundatu ci a continuatu: „Asie? nu ve place? strigati numai, Kean va stá puternicu ca stanc'a, pre elu nu-lu veti poté sdrobí, o voi vrabii!“ Din logie éra se audíra cuvinte adresate políciei: „Aceste sunt nesuferibile, aruncati afara pe comediantulu!“ Artistulu si mai tare a vorbitu si se întorse la alta logie, si urlá ca unu selbatecu, de tremurau scaunele teatrului. Cea mai mare parte a publicului a cugetatu, cá acele se tienu de piesa. Incepura a aplaudá pre Dumas si pre artistu. Cunune si buchete de flori sborara la petiórele autoriului si a artistului. Dumas a seceratu invingere, inimicii lui inca l'au aplaudatu cugetandu, cá elu a adausu acést'a scena la piesa. — De atunci e in asta piesa dialogu intre Kean si publicu care decomunu e partea cea mai interesanta din asta piesa. Dumas apoi s'a impacatu cu artistulu si l'a rogatu se remana in secretu. Ast'a intemplanare pe ambii i-a scapatu de rusíne.

△ (A jocatu bine.) Regele Ludovicu I a fostu partenitoriulu celu mai mare ai artiloru, cu de osebi i placeau dramele, si de multe ori conversá cu artistii. O data, candu dóm'n'a Cramer, renumit'a artista pe acele tempuri, si-ar fi serbatu jubileulu de cinci-dieci de ani in München, regele a concesu unu beneficiu in onórea si favórea ei. Se intielege de sine, cá teatrulu a fostu indesuitu, aplause si urári resunara fara fine. — Dupa representatiune s'a datu unu banchetu in onórea ei in „Arborulu verde.“ Aice se adunau de comunu artistii. Pe la miediulu noptii se ivesce regele fara de a fi presupusu cineva si se indesá intre cei cu voia buna. Dóm'n'a Cramer siedea chiar cu spatele cátra usia, si asié nu a observatu intrarea regelui. Domnitoriulu se apropiá de dins'a in virfulu degeteloru, si ajungandu la spatele ei, i-a astupatu ochii cu palmele si o intrebá: „Cine e aice?“ — „Ahl éra esti dta dle L. Cátu de bine sci imitá versulu regelui.“ — „Asié?“ dîse maiestatea surprinsu — asié de bine me scie imitá domnulu acést'a? sê vedemu, sê audímu!“ „Te rogu maiestate, eliberéza-me de acést'a sarcina“ — dîse artistulu inchinandu-se. — „Ba, din contra — dîse regele — dorescu, ti-demandu.“ Artistulu se inchiná de nou, si apoi se asiezá langa o mésa mica dîcandu: „Me rogu, chiamati in laintru pe secretariulu cancelariei mele, pe dlu Riedl.“ „Bravo! eschiamá regele — me imitéza de minune.“ „Ce dorescu maiestate?“ — continua artistulu cu unu tonu nasal. — „Bravo, bravo — erupse regele — tocmá cum asiú audí pe Riedl. Pare cá e elu. Dta esti artistu eselinte!“ — „Riedl, rubite Riedl — continua artistulu imitandu éra versulu regelui — tramite mane comicului artistu L. 200 florini din cass'a mea propria. — Acestu artistu imitéza pe ori

cine de minune, inca si pe mine. — Merita! tramite-i, dar sê nu uiti!“ „De minune — dîse regele uimitu — dta ai poté vinde tóta tiér'a mea in numele meu. Te rogu taci, cá-ci acuma nici nu sciú, dta séu eu sum eu? — Mane vei capetá trei sute florini din cass'a mea propria.“

Gácitura de siacu

de Elisabet'a Olteanu.

Lu-	sa	te	ta	dór-	sus-	si	Ér'
da-	cep-	n'a	Dor-	a ta	ni,	me	pi-
ti-ó-	pres-	mi	cri-	si	mi	tu	nu
des-	si	mi	ru-	ti	gu-	ni.	gra-
se	gra-	-o	mó-	Dor-	dul-	mai	ritia,
mi	ti	tá	co-	sa-	a-	ti-ó-	ce-a
la	ro-	sa,	ná,	fru-	Pres-	Dul-	sus-
Es-	Dor-	pi-	te	ce	pi-	mea	sa,

Se póte deslegá dupa sarutir'a calului.

Deslegarea gáciturei numerice si de semne din nr. 19.

O flóre mititica,
Unu verme micu atomu,
Ori ver-ce este striga
Cá tu esti alu seu Domnu;
Chiar mórtea candu ne-adórme,
In bratiurile sale, — Cá-ci —
Totu mare esti tu Dómne,
In lucrurile tale!

J. Grozescu.

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele Luis'a Mungu n. Balcu, Susana Popu; si de la domnii Stefanu Abrudanu si Basiliu Juga.

Post'a Redactiunii.

Dlui Filtsch in Sibíiu. Tramiteti-ni 650 de esemplarie. Apoi vi vomu tramite socotél'a.

Versulu: „Dlui P. A.“ nu se póte publicá. Celelalte asisdere nu.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Koesi in Pest'a. Piatí'a Pesciloru, Nr. 9.